

Ἐπίκαιρο

Προσκυνητές τοῦ Θεοῦ Βρέφους

Σέ λίγες μέρες γιορτάζουμε Χριστούγεννα. Περιμένετε, παιδιά, μέ λαχτάρα αὐτή τή μεγάλη γιορτή; Γιατί; Γιά νά κλείσουν τά σχολεῖα καί νά ξεκουρασεῖτε;... Γιά νά πάρετε δῶρα καί νά κάνετε ἐπισκέψεις;... Γιά νά ἔχετε ἐλεύθερο χρόνο;... Πέρα ἀπό ὅλα αὐτά, **ἔχετε μέσα σας τήν ἐπιθυμία αὐτές τίς ἅγιες μέρες νά πλησιάσετε λίγο περισσότερο τόν Χριστό πού γεννιέται;** Ἐφησε τή δόξα τοῦ οὐρανοῦ καί ἦρθε στή γῆ μας, περπάτησε ἀνάμεσά μας, βρέθηκε τόσο κοντά μας! Πῆρε τό ὄνομα «**Ἐμμανουήλ**», πού σημαίνει «ὁ Θεός μαζί μας». Θέλει νά μᾶς χαρίσει τή συντροφιά του. Πόσοι ὄμως ἔχουν αὐτή τήν εὐτυχία νά ζοῦν συντροφιά μέ τόν Θεό; Ἴσως λίγοι... ὅπως λίγοι ἦταν καί ἐκεῖνοι πού πῆραν εἶδηση αὐτό τό κοσμοϊστορικό γεγονός πού συνέβη τή νύχτα ἐκείνη στή Βηθλεέμ.

Ἦξω ἀπό τή Βηθλεέμ λίγοι βοσκοί ξαγρυπνοῦσαν στά βοσκοτόπια φυλάγοντας τά κοπάδια τους (βλ. Λκ 2,8-20). Ξαφνικά φανερώθηκε σ' αὐτούς ἕνας ἄγγελος! Φῶς ἔλαμψε γύρω τους! Διαλύθηκε τό σκοτάδι τῆς νύχτας. Φοβήθηκαν πολύ οἱ ἀπλοῖ βοσκοί. «Μή φοβάστε», τοὺς εἶπε ὁ ἄγγελος, «σᾶς φέρνω τήν πιό εὐχάριστη εἶδηση: χαρά μεγάλη γιά ὅλο τόν λαό: γεννήθηκε σήμερα γιά σᾶς σωτήρας, ὁ Μεσσίας Χριστός, στήν πόλη τοῦ Δαβίδ. Σᾶς δίνω καί ἕνα σημάδι: Θά βρεῖτε ἕνα Βρέφος σπαργανωμένο, ξαπλωμένο στό

παχνί». Μόλις εἶπε αὐτά τὰ λόγια ὁ ἄγγελος, ἐμφανίστηκε μιὰ ὀλόκληρη στρατιά ἀγγέλων! Ἐψαλλαν ἕναν ὑπέροχο ὕμνο: «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία!». «Δόξα σὸν ὕψιστο Θεό καὶ σὴ γῆ εἰρήνη, εὐτυχία στοὺς ἀνθρώπους!». Ἐκθαμβοὶ ἄκουγαν οἱ βοσκοί, ὥσπου χάθηκε ἡ οὐράνια στρατιά σὴ ὕψη τοῦ οὐρανοῦ. Εἶπαν τότε μεταξύ τους: «Νά πᾶμε ὡς τῆ Βηθλεέμ, νά δοῦμε αὐτό πού μᾶς φανέρωσε ὁ Κύριος!».

Ξεκίνησαν ἀμέσως καὶ ἔφτασαν σὸν στάβλο ὅπου ἐκείνη τῆ νύχτα γεννήθηκε ὁ Χριστός. Βρῆκαν τὴν παρθένο Μαρία, τὸν προστάτη της Ἰωσήφ καὶ τὸ θεῖο Βρέφος σὴ φάτνη, ὅπως τοὺς εἶπε ὁ ἄγγελος. Διηγῆθηκαν ὅλα τὰ θαυμαστά πού εἶδαν καὶ ἄκουσαν. Στὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς δοξολογοῦσαν τὸν Θεό γιὰ ὅλα ὅσα τοὺς χάρισε ἐκείνη τῆ μοναδική νύχτα.

Ἀπὸ ὅλους τοὺς Ἰουδαίους μόνο οἱ λίγοι ἐκεῖνοι βοσκοί ἔφτασαν προσκυνητές σὴ φάτνη τὴν ἅγια νύχτα τῆς γέννησης τοῦ Χριστοῦ. Σ' αὐτούς ἔστειλε ὁ Θεός τὸν ἄγγελο του καὶ τοὺς ἔφερε τὸ μεγάλο μήνυμα ὅτι γεννήθηκε ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου. Αὐτοὶ μόνο εἶδαν τῆ στρατιά τῶν ἀγγέλων καὶ ἄκουσαν τὸν ὑπέροχο ὕμνο τους.

Κι ἀπὸ ὅλους τοὺς εἰδωλολάτρεις λίγοι μόνο προσκύνησαν τὸν νεογέννητο Χριστό. Ὁ Θεός ἔδειξε τὸ ἀστέρι πού ὀδηγοῦσε σὴ Βηθλεέμ σέ λίγους μόνο σοφοὺς, στοὺς γνωστούς «μάγους» τῆς Ἀνατολῆς.

Στὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς «μάγους» ὀνόμαζαν ἐκείνους πού ξεχώριζαν γιὰ τῆ σοφία, τίς γνώσεις καὶ τίς ἰκανότητές τους. Τοὺς τιμοῦσαν ἰδιαίτερα καὶ τοὺς ἔδιναν μεγάλα ἀξιώματα. Τέτοιοι σοφοὶ ἄρχοντες, πού ἀσχολοῦνταν μὲ ὅλες τίς ἐπιστῆμες τῆς ἐποχῆς τους καὶ ἰδιαίτερα μὲ τῆ μελέτη τῶν ἀστρῶν, ἦταν καὶ ἐκεῖνοι οἱ μάγοι πού εἶδαν τὸ παράξενο ἀστέρι σὸν οὐρανὸ ὅταν γεννήθηκε ὁ Χριστός.

Καθώς εκείνη τή νύχτα παρατηρούσαν -όπως τό συνήθιζαν- τόν ἕναστρο οὐρανό, τράβηξε ἰδιαίτερα τήν προσοχή τους ἕνα ἀσυνήθιστο ἀστέρι. Τόσο λαμπερό, τόσο ἀλλιώτικο ἀπό ὅλα τά ἄλλα! Θαυμάσιμοί τό μελετοῦσαν γιά ὥρα πολλή μέ προσοχή. Τέτοιο ἀστέρι δέν φάνηκε ποτέ ἄλλοτε στό οὐράνιο στερέωμα. Μήπως, λοιπόν, εἶναι αὐτό πού ἀναφέρεται στήν προφητεία τοῦ Βαλαάμ; Γνώριζαν ὅτι πρίν ἀπό αἰῶνες κάποιος Βαλαάμ εἶχε προφητεύσει (βλ. Ἄρ 24,17) ὅτι θά ἀνατείλει ἕνα ἄστρο ὅταν ἔρθει στόν κόσμον ὁ Μεσσίας, ὁ σωτήρας Βασιλιάς πού περίμεναν οἱ Ἰουδαῖοι. Μήπως ἔφτασε ἐπιτέλους αὐτή ἡ ὥρα; Ὅλοι οἱ λαοί λαχταροῦσαν Σωτήρα!

Οἱ σοφοί τῆς Ἀνατολῆς παίρνουν τή μεγάλη ἀπόφαση: νά ἀκολουθήσουν τήν τροχιά τοῦ ἄστρου γιά νά συναντήσουν καί νά προσκυνήσουν τόν νεογέννητο Βασιλιά! Ἀψηφοῦν κόπο, χρόνο, ταλαιπωρία -δέν ἦταν εὐκόλα τά ταξίδια ἐκείνη τήν ἐποχή- καί ξεκινοῦν.

Στήν πορεία τους τό θαυμαστό ἀστέρι εἶναι ὁ πολύτιμος ὁδηγός τους. Ὡσπου, κάποια στιγμή, ἐνῶ ἤδη εἶχαν κάνει πολύ δρόμο, τό ἀστέρι χάθηκε· δέν τό ἔβλεπαν πιά στόν οὐρανό.

Βρίσκονταν τότε κοντά σιά Ἱεροσόλυμα, στήν πρωτεύουσα τῶν Ἰουδαίων (βλ. Μθ 2,1-12). Βέβαιοι ὅτι ἐκεῖ θά γνωρίζουν ὅλοι γιά τόν Μεσσία πού γεννήθηκε, μπαίνουν στήν πόλη καί ρωτοῦν: «Ποῦ εἶναι ὁ νεογέννητος Βασιλιάς τῶν Ἰουδαίων; Εἶδαμε τό ἀστέρι του στήν Ἀνατολή καί ἦρθαμε νά Τόν προσκυνήσουμε».

Ταράχθηκε ὁ βασιλιάς Ἡρώδης μόλις ἄκουσε αὐτά τά λόγια. Ποιόν βασιλιά ζητοῦν; Ποιός θά τολμήσει νά τοῦ πάρει τόν θρόνο; Καλεῖ τούς μάγους στό παλάτι. Φωνάζει ὅλους τούς ἀρχιερεῖς καί τούς γραμματεῖς. Ζητᾷ νά μάθει ἀπό αὐτούς ποῦ θά γεννηθεῖ ὁ Μεσσίας. «Στή Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας», τοῦ ἀπαντοῦν μέ ἀκρίβεια. Τό εἶχε προφητεύσει ὁ προφήτης Μιχαίας ἀπό τόν 8^ο π.Χ. αἰῶνα.

Ὁ Ἡρώδης ἐνημερώνει τούς μάγους καί τούς ζητᾷ νά περάσουν κατά τήν ἐπιστροφή τους πάλι ἀπό τό ἀνάκτορό του γιά νά τοῦ δώσουν πληροφορίες σχετικά μέ τό Παιδί πού γεννήθηκε. Εἶχε συλ-

λάβει ήδη τό σχέδιο τῆς ἐξόντωσής του.

Χαρούμενοι οἱ μάγοι ξεκινοῦν γιά τή Βηθλεέμ. Καί γίνεται ἀπερίγραπτη ἡ χαρά τους, ὅταν βλέπουν ξανά τόν πολύτιμο ὁδηγό τους, τό φωτεινό ἀστέρι! Τούς ἔφερε ὡς τό σπίτι ὅπου βρισκόταν πιά τό θεῖο Βρέφος. Στάθηκε ἀκριβῶς ἀπό πάνω. Μέ βαθειά συγκίνηση δρασκελίζουν τό κατώφλι, μπαίνουν μέσα καί ἀντικρίζουν τόν νεογέννητο Χριστό μέ τή Μητέρα του. Γονατίζουν καί Τόν προσκυνοῦν. Τοῦ προσφέρουν τά ἀκριβά τους δῶρα: χρυσάφι, λιβάνι καί σμύρνα.

Ἄναρωτηθήκατε ποτέ, παιδιά, γιατί ἄραγε ἀπό ὅλους τούς κατοίκους τῆς γῆς ἐκείνης τῆς ἐποχῆς μόνο οἱ βοσκοί τῆς Βηθλεέμ καί οἱ λίγοι σοφοί τῆς Ἀνατολῆς ἀξιώθηκαν νά προσκυνήσουν τόν νεογέννητο Χριστό; **Γιατί εἶχαν μόνο αὐτοί τό ξεχωριστό τοῦτο πρόνομο;**

Κάτι πολύ ὁμορφο θά εἶδε ὁ Θεός στήν ψυχή τους καί τούς ἔκανε αὐτή τήν τιμή, τούς ἔδωσε αὐτή τή μοναδική χαρά! Ἄραγε τό βλέπει καί στή δική μας τήν ψυχή; **Ἄν ζούσαμε ἐμεῖς τότε, θά ἦμασταν ἀνάμεσά τους;**

Φέτος τά Χριστούγεννα, **θά εἶμαστε ἀνάμεσα σέ ἐκείνους πού θά προσκυνήσουν τόν Χριστό...** ἢ θά περάσουν οἱ μέρες δίχως κἄν νά πάρουμε εἶδηση ὅτι ἦρθε ἀνάμεσά μας ὁ ἴδιος ὁ Θεός;

Γύρω μας ἄλλοι ἄνθρωποι λατρεύουν γιά θεό τους τό χρῆμα, ἄλλοι τή δόξα καί τήν ἐξουσία. Ἄλλοι πάλι ἔχουν καύχημά τους τήν ἀθεΐα. Ὑπάρχουν ὅμως καί ἐκεῖνοι πού πιστεύουν, ἀγαποῦν καί λατρεύουν τόν Χριστό. Τίς ἅγιες αὐτές μέρες θά ζήσουν πολύ κοντά τους τήν παρουσία τοῦ Ἐμμανουήλ. Ἐμεῖς θά εἶμαστε ἀνάμεσά τους; Ἀκούσαμε σήμερα στό Εὐαγγέλιο (βλ. Λκ 14,16-24· Μθ 22,14) ὅτι ὁ Θεός πολλούς καλεῖ κοντά του, ἀλλά λίγοι ἀνταποκρίνονται στό κάλεσμά του. **λίγοι εἶναι οἱ ἐκλεκτοί του.** Εἶμαστε ἐμεῖς ἀνάμεσα στους λίγους ἐκλεκτούς του;